

מסכת מנחות

פרק ח משנה ז

לֹא הָיוּ כּוֹנְסִים אוֹתוֹ בְּהֶצְבִּים גְּדוֹלִים, אֲלָא בְּחֻבֵּיּוֹת קְטַנּוֹת.
וְאֵינוֹ מְמַלֵּא אֶת הַחֻבֵּיּוֹת עַד פִּיָּהֶם, כִּי נִשְׁיָהּא רִיחוֹ נוֹדֵף. אֵינוֹ
מֵבִיא, לֹא מִפִּיָּה, מִפְּנֵי הַקִּמְחִין. וְלֹא מִשּׁוּלֵיהָ, מִפְּנֵי הַשְּׂמָרִים.
אֲלָא מֵבִיא מִשְׁלִישָׁה וּמֵאַמְצָעָה. כִּי צָד הוּא בּוֹדֵק, הַגִּזְבֵּר יוֹשֵׁב
וְהַקֹּנֶה בִּידוֹ, זָרַק אֶת הַגִּיד וְהִקִּישׁ בַּקֹּנֶה. רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר, יֵין נִשְׁעָלָה בּוֹ קִמְחִין, פָּסוּל, שְׂנֵאָמֵר, תְּמִימִים
יִהְיוּ לָכֶם וּמִנְחָתָם (במדבר כח), תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם וְנִסְפִּיהֶם
(שם):